

Katarzyna Groniec, List do wroga

Mój Drogi Wrogu,
Dzięki Ci, że jesteś;
Tak konsekwentnie zagęszczasz mi powietrze.
Ostatni oddech zabrałbyś bez słowa.
Na złość Ci żyję... jestem... myś
Najdroższy wrogu,
Kiedy byłam na dnie,
Wyzuta z uczuć i najskrytszych pragnień;
Tam mnie dopadły Twoje ostre słowa,
Tobie zawdzięczam... żyję... myślę... kocham
A przyjaciele nie zrobili więcej,
Kiedy płakałam, zacieramłeś ręce.
Ten odgłos tarcia tak mi się spodobał;
Znów dzięki Tobie... jestem... myślę... kocham...
Antagonisto, wrogu młoacute;j oddany,
Obyś przypadkiem nie zapragnął zmiany,
Obyś Ty nagle ze mną się nie rozstał;
Bo dzięki Tobie... jestem... myślę... kocham...
Mój Drogi Wrogu,
Dzięki Ci, że jesteś;
Tak konsekwentnie zagęszczasz mi powietrze.
Ostatni oddech zabrałbyś bez słowa.
Na złość Ci żyję... jestem... myś
Jestem... myślę... kocham...